

Matti Väisäsvaara

*Ympäristö-
rikollisten
orgiat*

Toteamuksia 2

Matti Väisäsvaara

YMPÄRISTÖRIKOLLISTEN ORGIAT

Toteamuksia 2

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-286-502-1

Meidän tieteellinen mahtimme on syrjäyttänyt henkisen mahtimme. Meillä on tarkkaan ohjatut ohjukset ja harhaanjohdetut ihmiset.

Martin Luther King

Käskyjen täyttäjän elämäntehtävä on käskyjen täyttäminen. Hän on eräänlainen kone. Häntä tarvitaan kaikkialla. Ilman häntä eivät taivaalliset eivätkä maalliset uskontunnustukset olisi minkään arvoisia. Ilman häntä eivät kaasukammiot olisi toimineet, eivät kidutuskoulut saisi yhtään oppilasta. Ilman häntä ei tästä kilvasta tulisi yhtään mitään.

Samuli Paronen

Parempi pyy pivossa kuin maailma lopussa.

Jätjän jälkiä nähty Forssassa. Peto etenee Tampereen suuntaan.

En ajattele. Olen *vain* olemassa. Ihan varta vasten. Ollakseni olemassa. Oleskeluyhteiskunnassa. Tahallisesti. Kiusalla. Piruuttani. Oma asiani. Se kelleen kuulu!

On olemassa yksi periytyvä virka. Sen on perinyt nykyinen työikäinen – tuntekoon nöyrää kiitollisuutta – vanhemmiltaan, automaattisesti, asemaansa sijoitettuna, kuin tuleva sukupolvi nykyiseltä, automaattisesti, herkillä kuulolla kun tiedotusvempaimet EK mausteilla kuorrutettuina luettelevat aloja, joille ei enää löydy tekijöitä, ja ulvovat nykyisten työurien jatkamista ala/ylä/puolipalkka ulkopäästä. Näihin ulvomisiin aikaansa seuraava Esko H on jo kyrpiintynyt siinä määrin, että sulkee televisionsa ja radionsa, kerta kaikkiaan ja lopullisesti. Ja jalkautuu kaltaistensa seuraan torin laitamille, rannalle, ja puistoon josta on suora näköyhteys Alkoon. Luulee päässeensä riasasta, mutta paskan marjat! Sama jauhaminen jatkuu sielläkin: ”Ei löydy tekijöitä. Kyllä töitä olis. Kyllä olis kirveellä töitä!” Ja tuntee olevansa vieras, muukalainen, molemmissa. Kuin Pekkasen Samuel Oino. ”Tiili joka ei sovi mihinkään rakennukseen.” Ja alkaa miettiä olisiko jo aika siirtyä varhennetulle. Siis Pietarin vastaanotolle. Ja takaraivossaan koputtaa se peritty virkanimike, työtön, työtön, työtön! Samassa tahdissa pumpun kanssa! Sisään rakennettu!

"Sivistyneistö" taitaa sanoa ikävätkin asiat fiksusti. Sanoo että osa nuorista on syrjäytynyt. Ja katso! Hatusta vetäisty on onnistunut. On pesty ja parfymoitu omatunto! Yksi sanankäännefairi on "suorastaan räjäyttänyt loan pois!" Ja syyllistänyt nuoret jotka on *syrjäytetty!*

Avuliaita ja hyväsydämissiä ovat kilpailutetut ja yksityistetyt toimijat. Lämmöllä he muistelevat yhteiskunnan riistämällä verorahoilla rakennetuissa sairaaloissa laiskotelleita, ja verorahoista palkkansa huijanneita kanssasisariaan ja -veljiään, kuin myös Kelan palvelimissa kitutuntiaan haukotelleita. Tulevaisuus on toista. Rautateilläkin tulee olemaan yhtä auvoa. Eiväthän avuliaat ole mitään itsekkäitä narsisseja. He eivät ryhdy ratoja korjailemaan, eikä uusia rakentelemaan. Ei. He eivät leiki palikoilla eikä ratapölkyillä koska ovat motivoituneet ajan haasteisiin ja terveeseen kilpailuun. He huristelevat kolmeasataa eteläisimmän aseman ja pohjoisimman lasketteluhemmolan väliä turhia vetkuttelematta Taka-Hikiän lahoavan laiturin vieressä ja Myllymäen Mersutaivaaksi innovoidulla asemalla, jossa muutama dementoitunut eläkeukko menon suhausta katsoen päästelee mielipuolista Hiihaa Haa ihmetystään, löysät housussa. Eivätkä he ylenkatso hitusen edellistä nuorempaakaan terveyskeskuksen steriilissä, vaan puristavat rehdisti samaa kättä, jota tämä on odottaessaan minuutin painanut rintaansa vasten siltä kohtaa missä se viimeisimmän Kela-armahduksen sisältävä rispaantunut lämiskä on. Visusti tallessa. Näin avuliaita ovat kilpailutetut yksityistetyt. Heille on armosta suotu osaamisen taito muuntaa rosvoaminen hyväntekeväisyydeksi, tuosta vaan, simsalabim! Ja me kansalaiset, med börjare rahvas, seisomme paanojen reunoilla ohipyhältäviä ihmeitä töllistelemässä. On se. Jumalavite! Kyllä ne osaavat! Kunnes Todellisuus niminen rapula meihin iskee. Ja käännämme hissuksiin rullaattorimme toisin päin – Paluusuuntaan.

Vihdoinkin on otettu rohkea edistysaskel. Työyhtymässä KATAJAINEN KANSA suoritettiin merkittävä organisaatiosaneeraus. Yhtymä yksityistettiin, jolloin:

1. Karsittiin kehitystä jarruttavat rönsyt ja päällekkäisyydet
2. Yhtymän nimi modernisoitiin kilpailutilannetta, kansainvälisyyttä ja innovatiivisuutta selkeämmin kuvaavaksi
3. Ensi vuoden alusta alkaen yhtymän nimi on HIMAANKATAINEN GROUP

Rakkaasta isänmaastamme huolestuneessa filosofivetoisessa konsulttiyrityksessä tiedetään, mitkä keinot tulisi mitä pikimmin ottaa käyttöön isänmaamme talouden turvaamiseksi, nousujohteisuuden, kasvun ja työllisyyden varmistamiseksi, sanalla sanoen, hyvinvointiyhteiskunnan perusrakenteiden vahvistamiseksi, ja ehdottaa:

1) Kaikkein pienempiä palkkoja pitäisi laskea parikymmentä prosenttia.

2) Avainhenkilöiden, kansanedustajien, ministereiden ja työmarkkinajärjestöjen vastuuhenkilöiden tulisi ryhtyä harjoittamaan joogaa ja pitkäkestoista seksiä.

Ei puolen tunnin puhe sinällään suuri ihme ole, mutta kun osaa pitää puolen tunnin puheen, kuten useimmiten tapahtuu, sanomatta yhtään mitään, on se niin suurta sanataidetta että me kansalaiset putoamme auttamattomasti rattailta. Siksi puheenpitäjälle pitäisi osoittaa, kuten myös useimmiten tapahtuu, suurinta mahdollista huomiota tiedotusvälineissä ja palkitsemisessa jopa senkin vuoksi että me kansalaiset tiedostaisimme meille kuuluvan sijaintimme, ettei meitä, onneksi, tarvitsisi vaihtaa sellaiseen kansaan, joka kenties ymmärtäisi äänestää muutakin kuin kansalaisoikeuksiaan ja etujaan vastaan.

Ellei olisi auttamattomasti myöhäistä, pitäisi sanan JOS keksijä asettaa ”todennäköisin syin epäiltyä” tyhjätoimittajien aatelin kunniajäseneksi, niin epämääräistä suhmurointia sen suojeluksessa suoritetaan, eikä vähiten politiikassa, yhtä viisasta ja tyhjentävää kuten ”jos tädillä olisi munat, olisi hän setä.”

Olemme urheilukansa. Olemme edelläkävijöitä. Talvisodan jälkeen otettiin käyttöön ilmaisu välirauha. Ja koska missään maailman kolkassa ei ole näköpiirissä pysyvää rauhan tilaa, saamme häiriöttä nautiskella edelläkäymisemme rauhantilasta hamaan maailman loppuun saakka, huudella nyrkit pystyssä HYVÄ SUOMI! Ellemme juuri sillä hetkellä sorsi ja hakkaa heikompiamme – paitsi silloin kun häviämme jääkiekossa.

Me, Suomen kansalaiset, med börjare rahvas, ilmoitamme täten että olemme kiitollisia saamastamme koulutuksesta, jonka ansiosta olemme oppineet nöyrästi täyttämään käskyt, kuiskimaan ojan pohjalta, jonne oppi on meidät armolliseen syliinsä ja suojelukseensa halinut, kiitos, ja vielä kerran kiitos! Lupaamme jatkossakin olla kilttejä ja kuuliaisia. Senhän meidän, Suomen kansalaisten, med börjare rahvas, ja sijoittajien, professoreiden, pääjohtajien, ministereiden ja kenraaleiden *yhteinen* etu vaatii. Me suomalaiset, uhrautuvat naiset ja urhoolliset miehet, tulemme kantamaan kortemme yhteiseen kekkoon, mukisematta turhanpäiväisestä kahdenkymmenen prosentin palkan alennuksesta ja palkattomista ylitöistä, joita saamme onneksemme suorittaa jonninjoutavan vetelehtimisen asemesta. Seisomme järkkymättä kuin kiluja Isänmaan graniitti sanojemme takana, nyt, ja iänkaikkisesta iänkaikkiseen, amen.

Välttyäkseen sanalliselta ja kuvalliselta huumeelta, on viisainta sulkeutua samankaltaiseen lieriöön, ja ehjään kallioperään, mihin ydinjätekin loppusijoitetaan. Vähäisemmillä keinoilla se ei enää onnistu.

Eivät ristipuut kasva maaemosta eivätkä Jumalasta. Eivät edes Pirusta. Ihmisestä ne kasvavat. Ja pahoin pelkään, että seuraava ristipuun rakentaja ristiinnaulitsee siihen myös itsensä. Ainoa lohtu. Valinnan mahdollisuus. Rakenna puistasi ristipuu. Tai silta.

Kirja sisältää nimenmukaisesti toteamuksia ja huomioita elämän eri aloilta.

Eri puolilla rakasta isänmaatamme vietetään vuosittain runsaslukuisesti "päiviä" ja "tapahtumia" erilaisten harrastusten merkeissä. Yhtenä, eikä vähiten merkittävänä, ovat monet ympäristörikollisten orgiat.

Kun teettää likaisen työn niillä, jotka omaksuvat käskyjen täyttämisen elämäntehtäväkseen, ei liikaa omia käsiänsä. Ja puhdaskätinen ylennetään marsalkaksi, hänelle pystytetään patsas, jonka edessä seisoo kunniavartio. Jean S. raikataan. Historian väärentäjät suoltavat "objektiivisia tutkimuksia". Ikaikaisia, isiltä pojille, pitääkseen heidät suunnassa, jonne miekat osoittavat. Käskyjen täyttäjät jatkavat elämäntehtävänsä. Lepotauolla kuseskelevat surmaamiensa, kaatuneiden "vihollisten" päälle, uljaassa rivissä. Kunnes kauko-ohjattu ohjus armahtaa. Joku patsas, joskus aikojen päästä, kaadetaan. Että seuraajateettäjän patsaalle ... että ... että ...Ja kuuset kuiskivat. Männyt humisevat. Luonto ei ole vaiennut. Vielä



BODTM
Books on Demand

www.bod.fi